१४ सर्गः मृदङ्गाधीरमास्वेनुर्हतैः स्वेने च गोमुखैः। घण्टाः शिशिञ्जिरे दीर्घं जह्राद्रे पटहैर्भृशं॥ ४॥

ज०म० मृदङ्गादित्यादि। मृदङ्गामुरजाः धीरं आस्वेनुः गम्भीरं ध्वनिताः एवपक्षे रूपं गोमुखैर्व्वाद्यविशेषैः हतैः स्वेने शब्दितं भावे लिट् घण्टाः दीर्घं शिशिञ्जिरे उच्चैः शब्दितवत्यः पटहैर्भृशमत्यर्थं जह्राद्रे शब्दितं भावे लिट्॥ ४॥

भ० मृदङ्गादित्यादि। मृदङ्गाधीरं गम्भीरं यथास्यात्तथा आस्वेनुः शब्दञ्चक्रुः तृफलेत्यादिना स्वनेरतएवं खिलोपश्च चर्म्मणा नद्धवदनोमध्ये चैव पृथुर्भवेत्। मृत्तिकानिर्म्मितश्चैष मृदङ्गइति कीर्त्तितइति भरतः हतैस्ताडितैर्गोमुखैः स्वेने शब्दितं भावे ठी घण्टा दीर्घमुच्चैः शिशिञ्जिरे शिजिनकिङ्अस्फुटध्वनौ पटहैर्भृशमत्यर्थं जह्राद्रे शब्दितं ह्रादङ्च स्वने भावे रूपं॥ ४॥

हयाजिहेषिरे हर्षाद्गम्भीरं जगजुर्गजाः। संत्रस्ताः करभारेटुश्चुकुवुः पत्तिपङ्क्तयः॥ ५॥

ज०म० हयादित्यादि। हयाअश्वाः हर्षात् जिहेषिरे हेषितवन्तः हिषअव्यक्ते शब्दे भौवादिकोऽनुदात्तेत् अभ्यासस्य इति एतद्भवति गजागम्भीरं मन्द्रञ्जगजुः गर्जितवन्तः गजगृजीशब्दार्थौ करभाउष्ट्राः सन्त्रस्ताः नानावादित्रश्रवणात् रेटुः शब्दं कृतवन्तः